Eks sa müünud mütsidega, (mütsida),
Kaubelnud kalewi pakku,
Leigan tüki lõwendida,
Särwind tüki särgiriiet,
Ennem kui andsid ainu lapse,
Ainu tütteri majasta,
Sellel alwala rahala,
Wiru kül wiie kopikule.
Istmed jäid igatsemaie,
Nurgad need jäid nuttemaie,
Karjalaut jäi karjumaie,
Hobu iiru hirnumaie,
Wana ruske (punane lehm) röökimaie.
Härjad jäid halisemaie,
Ikked jäid inisemaie,
Saha kurg jäi kuulemaie
Meie häida neidusida,
Kes oli antud õllelagi,
Wirul wiidud wiinalagi,
Wiidud wiie kopikule,
Antud alwale rahale.

14.

Oli mul üksi ainus wenda,
Pesen wenda, oalin wenda,

Oalin wenda walgeeksi:
Mõtlen teole minewat.
Teo päiwida tegema,
Härra asjuda ajama,
Mõisa kilda kirjutama.
Wenda aga sõitis kasja teeda,
Ajas neiu asjusida,
Weab aga Wiru raamatuida.
Tuli aga koju nutuga.
Ajas hobuse aida ette,
Sadula pani salwe ääre peale,
Kübara sadula peale,
Kindad kübara peale,
Ise peale nuttemaie.
Eite pojalta küsima.
Oh minu kulla kallis poega,
Miks su silmad on wesised,
Miks su pale on punane.
Poega mõistab, wastu kostab.
Oh minu hella eidekene.
Ei tule naene minule,
Ei tule mini sinule,
Sul on palju tütterida.
Wii aga Anned Harjumaale,